

# Petr Hájek: Tři v jednom. Macronův Hrad, Bidenův most a Středulův propadák. Necháme si sebrat peníze na čtyřikrát? Ruské mlčení na útok, aneb v oku uragánu. Zástupy odhodlaných na obou březích Atlantiku. Bude to jinak

- CZ24 News | 10. října 2022

**PETR HÁJEK** nachází zásadní podobnosti v událostech, které nás měly vzrušit a „správně naladit“ před popravou - a je přesvědčen, že místo toho dosáhli naši věznitelé pravý opak

Mimořádně poučné byly poslední dny tohoto týdne - jakkoli na první pohled spolu nesouvisejí: Sjezd (globalistických) papalášů na Pražském hradě, útok kyjevských (amerických) tajných služeb na Kerčský most na Krymu a konečně sjezd (odborářských) papalášů na Václavském náměstí. Všechny tři události ze stejného hnízda, se stejným rukopisem, stejně hanebné. A stejný sebeudavačský výsledek.

Ve všech třech případech šlo o akce pro režimní média, všechny byly součástí „přípravy“ veřejnosti na dlouho zimu - v tom faktickém i přeneseném (politickém) slova smyslu. A konečně - ani jedna nedopadla tak, jak „zadavatelé“ předpokládali, právě naopak: Až nepochopitelně „přesvědčivé“ odhalili své fatální slabiny.

A svým protivníkům - absolutní většině týraných občanů na evropském kontinentě - tím krásou nechtěného naznačili, kudy vede cesta. Pokud si chtějí zachránit krk a zachovat národy a státy. Pokud chtějí. Pokud jim už není všechno absolutně lhostejné. Mnohým není.

## **Usáma Bi-den to zpackal**

Francouzský prezident Macron svolal do Prahy papaláše z unie i mimo ni, aby společně zatlačili na Německo. A uložil Petru Fialovi, aby to zorganizoval, a z peněz českých daňových poplatníků rovněž zatáhl. O peníze tu šlo především. Francouzské jaderné elektrárny jsou v dezolátním stavu, zima na krku a ruský (a v dostatečném množství ani žádný jiný) plyn nikde. I když - s otazníkem.

Washingtonské teroristické jednotky Usámy Bi-dena v (oblíbeném) zářijovém termínu sice vyhodily do povětří zase jedno světové obchodní centrum, ale udělaly to opět tak fušersky, že jedna ze tří rour plynovodu je patrně dál schopna provozu.

No, a to je malér, protože německo-ruskou tepnou teoreticky může dál proudit krev, takže infarkt hospodářství se Německa případně nemusí týkat. Proto aktuální führer může klidně napumpovat svým firmám a domácnostem „injekci narkotik“ rovnající se několika českým ročním státním rozpočtům - aby jim vytvořil konkurenční výhodu. Kolonizace Evropy je tím v závěrečné fázi - a Francie brzy padne. Stejně jako všichni ostatní. Jen Rothschildův Macron pořád doufá, že to lze uplatit. Nelze. Všude totiž kolují tytéž (nekryté) peníze.

## Poučení první: Perpetuum (de)mobile

Bud' je veřejnosti ukradnou přímo „na složenkách“ skrze (zeleným podvodem) uměle vytvořenou energetickou krizi. Nebo – aby se lidé ihned nevzbouřili – „zastropují“ ceny. Další podvod: O něco sníží naše aktuální platby – a doplatí výrobcům rozdíl. Zase z našich daní. Zaplatíme to tedy dvakrát, zvláště, pokud si na to půjčí (pak i třikrát). A v těch neslýchaných částkách, které si běžný člověk vůbec neumí představit, se samozřejmě ukryjí další astronomických třicet stříbrných pro „vyvolené“. A dále naroste inflace, čímž se znehodnocují peníze, které si daňový poplatník krvavě nastrádal (krádež č. 4) – ale současně se tak destruuje i státní dluhy. Jde to donekonečna? Nikoli.

Zdánlivé perpetuum mobile napohled bezedných zdrojů „odnikud“ se tak fakticky „demobilizuje“. Prostě řečeno: Už není odkud brát – ostatně brzy nebude ani co. Amerika jen počká, až Německo spolkně ostatní – a pak spolkně Německo. Tuto hrůzu legalizovat – vedle všech ostatních krádeží (peněz i zdraví) načatých covidismem a vakcinační diktaturou – bylo smyslem pražského „summitu podrobených“ – a Macron tomu nezabránil.

Naopak ještě budou dál platit, protože si pozvali i tureckého šéfa zásobníku migračních jednotek, jemuž opět slíbili další miliardy (ale co je to proti těm německým!), aby invazi pozdržel. Tahle neslýchanost tím nabírá rozměry frašky. Vlastně už nikdo nepočítá s tím, že se budou kdy nějaké peníze někomu vracet. Až úplně ožebračí pracující většinu, nabídnou jí almužnu za nic: Rozdávání peněz bez práce (v newspeaku Nepodmíněný příjem). A v konečné fázi pak peníze zmizí nadobro – a zůstanou jen elektronické oprátky, na nichž nepodvolené oběsí.

## Poučení druhé: V oku uragánu

Teroristický útok na Kerčský most měl být pokusem o zvýšení napětí nad únosnou mez. New York Times si rychle pospíšily s „odhalením“, že za tím stojí ukrajinské tajné služby. Je to podobné odhalení, jako že za odpálením mrakodrapů z 11. září 2001 stál bin-Ládin. Obojí je samozřejmě práce CIA a Pentagonu (či ruce se k tomu propůjčily je nepodstatné). Spolu s útokem na plynovod to mělo vyprovokovat Rusko k dramatické razantní odpovědi. Tak by to přece bylo v hollywoodském válečném velkofilmu. Nepodařilo se, protože Mosfilm točí úplně jiné snímky (jen je nesmíme vidět), které jsou jednoduchému myšlení amerických generálů intelektuálně nedostupné.

Na ruské straně je zdánlivé ticho. A tak váleční propagandisté sní o „bojích v kremelském vedení“, o blízkém puči proti Putinovi, o Čečenci Kadyrovovi a Prigožinovi (šéf profesionální vojenské skupiny Wagnerovců), kteří prý „odstaví“ ministra obrany Šojgu – a pak do toho Rusko šlápne rovnou jadernými raketami. Máme mít strach – a hlavně „nenávidět Rusa“, který nám chce zakroutit krkem. Ne že se brání, aby americké NATO (s „pronajatými“ ukrajinskými nácký) nezopakovalo Hitlerův nepodařený „gambit“. A tak současně vytvářejí bylinné pověsti, že Rusko na Ukrajině prohrává – a současně, že útočí.

Moc to nejde do sebe. Ono totiž ani neprohrává, ani neútočí. Odpověď Západu bude úplně jiná. V oku uragánu je jen zdánlivě nehybný klid. Pak se rozpoutá bouře, proti níž je ta nedávná na Floridě čaj o páté. Pouze to začne z docela jiného konce. Propagandistické snění modeluje staré války – aby nás na tu novou nemuselo připravit.

## Poučení třetí: Tudy to nepůjde

Další z papalášů, který by po vzoru pana Kotrče z večerníčku rád „zasedl hájenku“ na Pražském hradě, doplnil víkendový Veletrh marnosti už spíše komickou vložkou. Když odborářský „boss“ Josef Středula uviděl stotisícovou demonstraci nepodvolené „třetí síly“ (kterou nemá pod palcem žádná

strana ani hnutí), dostal nápad, že by to byl hezký „ornament“ pro jeho hradní kampaň.

Sešlo se mu však nikoli inzerovaných „několik desítek tisíc“, ale v podstatě jenom pár stovek odborových funkcionářů a jejich rodin. Dokonce ani pětistovka vyplácená za výlet do Prahy nepomohla (co je to dneska pětistovka, kdyby dal pět tisíc, možná). Tupost organizátorů podtrhuje, že na pódium přizvali zástupce těch, kteří to všechno spoluzpůsobili (za těžké prachy z Bruselu a Washingtonu – o těch od naší vlády nemluvě): Hnutí Duha a Fridays for Future, – to jsou ti Grétini kámoši, kteří provádějí „protesty za klima“, na něž chodí školáci místo výuky. Protože ještě neplatí složenky. Ostatně Středula určitě také ne. Je přece „odborář“ (se stotisícovým platem).

## **Poučení závěrečné: Kudy na to?**

Znovu to však kromě jiného skvěle předvedlo „lesk a bídu“ režimních mediálních kurtizán. Prázdný Václavák prý jenom potvrzuje, že statisícové demonstrace ze 3. a 28. září byly toliko vystoupením Putinovy Páté kolony. Fantastická kombinace: Že prý, kdyby to byli lidé, kteří se skutečně obávají energetické (a vůbec všeobecné) chudoby, přišli by také „na Středulu“.

*„Tak na demonstraci standardních odborů přišel jen zlomek lidí, kteří dorazili na akce rusáckých dezolátů. Tímto bych považoval debatu o skutečné motivaci většiny demonstrantů z Václaváku za uzavřenou,“* vyslovil se jeden z hlavních Bakalových komentátorů, aby ČT věděla, kudy na to. Jinak řečeno: Byl jsi na autentické demonstraci? Jsi ruský šváb. Nebyl jsi na té Středulově? Jsi ruský šváb.

Současně tak ovšem opětovně ukázali nepodvolným, kudy na to. Ten strach z autentického lidového hněvu je v těchhle kurtizánách z politiky a z médií už všudypřítomný – a na hranici paniky. Ani zborcené Macronovy pražské „Fialové“ hrátky, ani pokusy vyprovokovat Rusko k nějaké spektakulární operaci, jež by aspoň na pár dnů odvedla pozornost, a překryla jejich narůstající bezmoc, jim od něj nepomohly.

Jejich strach je současně kompasem naší naděje. Pokud se „třetí síla“ nerozhádá již v zárodku. Ale i kdyby: Až opravdová nouze naučí dnešní Dalibory (právě odvážené do hladomorny) housti jinak, než si představují (a doufají) Macronové, Bi-denové a jejich Fialoví mopslíci v dobytých evropských státech, pak se to stane.

A bude to pro všechny ty „amerikanizované trubce“ z Prahy i Bruselu stejně překvapivé, jako nepochopitelné „ruské ticho“ po jeho „11. září“ v Baltu a na Krymu.

Co to bude? No – něco velmi spontánního, autentického a přirozeného. Tedy něco, čemu tihle plastoví papaláši z odumírající nemocné větve euro-americké civilizace nemohou rozumět a připravit se jinak, než „postaru“. Na obou stranách Atlantiku totiž už (tiše, v oku uragánu) stojí zástupy odhodlaných vzít si své země zpět. A bachaře v pukajících věznicích drtí, že nevědí, jak to proběhne.

Budou se divit, tihle nepoučitelní „soudruzi“ chcípajícího západního bolševismu, jak vypadá bouře z větru, který zaseli.

AUTOR: Petr Hájek